

Brüsszel, 2019.6.19.
COM(2019) 282 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

**a pénzáttalásokat kísérő adatokról szóló (EU) 2015/847 rendelet IV. fejezetének
alkalmazásáról**

I. Bevezetés

A pénzáttalásokat kísérő adatokról szóló (EU) 2015/847 rendelet¹ (a továbbiakban: a rendelet) és a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv² (a továbbiakban: a pénzmosási irányelv) olyan modernizált keretszabályozást biztosít, amelynek célja a pénzügyi piacon elkövetett visszaélések elleni küzdelem, a pénzügyi piac biztonságának és integritásának garantálása, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem legszigorúbb normáinak előmozdítása.

A rendelet fő célkitűzése a pénzáttalások átláthatóságának fokozása, s ezáltal a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésének, feltárásának és kivizsgálásának elősegítése. A rendelet ebből a célból kötelezettségeket ír elő a pénzforgalmi szolgáltatók számára a pénzáttalásokat kötelezően kísérő, a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok tekintetében. A nemzeti felügyeleti hatóságok feladata annak nyomon követése, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók eleget tesznek-e a rendelet vonatkozó rendelkezéseinek.

Ezt a rendelet IV. fejezete szabályozza, amely rendelkezik a szankciókról és a monitoringról. Ez a fejezet előírja, hogy a tagállamoknak ki kell dolgozniuk a rendeletben foglalt rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciók és intézkedések rendszerét, lehetővé téve mind a természetes, mind a jogi személyek felelősségre vonását. Ez a fejezet továbbá felsorolja a rendeletben foglalt rendelkezések megszegésének szankcionálandó eseteit. Emellett arra kötelezi a nemzeti felügyeleti hatóságokat, hogy tegyék közzé az általuk alkalmazott szankciókat és intézkedéseket, illetve felsorolja a megfelelő szankciók meghatározásának releváns kritériumait. Végezetül, a IV. fejezet előírja, hogy létre kell hozni a rendelet előírásainak megsértése esetében történő jelentéstételre és a rendelkezéseknek való megfelelés ellenőrzésére szolgáló hatékony keretrendszert.

A rendelet 22. cikkének (2) bekezdése szerint *„Miután a tagállamok a 17. cikk (3) bekezdésével összhangban értesítették a Bizottságot, valamint az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságát az e cikk (1) bekezdésében említett szabályokról, a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a IV. fejezet alkalmazásáról, különös tekintettel a határon átnyúló esetekre.”*

Ez a jelentés a 22. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában készült. A jelentés első része ismerteti a rendelet IV. fejezete tagállamok általi végrehajtásának jelenlegi állapotát, és olyan fontos horizontális végrehajtási problémákra összpontosít, amelyek számos tagállamban

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzáttalásokat kísérő adatokról és a 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1–18. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73–117. o.).

jelentkeznek³. A jelentés második része áttekintést nyújt a különböző nemzeti felügyeleti hatóságok szankcionálási tevékenységéről. A jelentés elkészítése során az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) felhasználta a Bizottságnak a rendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében benyújtott tagállami értesítéseket, az ilyen értesítések értékelését, valamint a tagállamok által a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével foglalkozó szakértői csoport keretében tett szóbeli és írásbeli észrevételeket.

II. Az (EU) 2015/847 rendelet IV. fejezetének („Szankciók és monitoring”) végrehajtása

A. Általános megjegyzések

A rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban. Ugyanakkor a IV. fejezet vonatkozásában kimondja, hogy elképzelhető, hogy a tagállamoknak bizonyos végrehajtási intézkedéseket kell elfogadniuk. A tagállamoknak ezért 2017. június 26-ig értesíteniük kellett a Bizottságot a rendelet megszegése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkozó nemzeti szabályokról. A Bizottság értékelte a beérkezett értesítéseket, és megállapította, hogy a releváns rendelkezések tagállamok általi végrehajtása összességében megfelelő. Az értékelés ugyanakkor számos hiányosságot is feltárt.

B. A IV. fejezetben foglalt egyes rendelkezések végrehajtásának értékelése

a) 17. cikk Közigazgatási szankciók és intézkedések

A rendelet 17. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamoknak szabályokat kell elfogadniuk a rendelet megszegése esetén alkalmazandó hatékony, arányos és visszatartó erejű⁴ közigazgatási szankciókról és intézkedésekről, és biztosítaniuk kell a végrehajtásukat. Az ilyen szankcióknak és intézkedéseknek összhangban kell állniuk a pénzmosási irányelv értelmében meghatározott szankciókkal. A Bizottság megállapította, hogy szinte valamennyi tagállam megfelelően hajtotta végre e rendelkezés fő részét. Számos tagállam azonban nem megfelelően hajtotta végre a 17. cikk (1) bekezdésének második mondatát, mert a nemzeti jogszabályaik vagy nem rendelkeztek a pénzmosási irányelv értelmében alkalmazható egy vagy több szankcióról, vagy nem megfelelően állapították meg az alkalmazható pénzbírságok mértékét. Ez utóbbival kapcsolatban egyaránt megállapítást nyert a pénzmosási irányelvnek való meg nem felelés és az ilyen szankciók nem visszatartó ereje.

³ Ez nem érinti a Bizottság által a nemzeti végrehajtási jogszabályok teljességének és megfelelőségének vagy a tagállami kötelezettségek alkalmazásának vagy végrehajtásának tekintetében a tagállamok ellen indított vagy indítandó kötelezettség-szegési eljárásokat.

⁴ A hatékonyság, arányosság és visszatartó erő értékelése során figyelembe kell venni, hogy a szankciók megfelelőek-e az uniós jognak való megfelelés biztosításához, illetve a kívánt célkitűzés (hatékonyság) eléréséhez, a szankciók megfelelően tükrözik-e a jogsértés súlyosságát, és nem haladják meg a kívánt célkitűzés (arányosság) eléréséhez szükséges mértéket, illetve a szankciók elrettentő erővel bírnak, és megakadályozzák, hogy az elkövető újra elkövesse a jogsértést, valamint elrettentő erővel bírnak más lehetséges elkövetőkre, akiket meg kell akadályozni az említett jogsértés elkövetésében (visszatartó erő).

A 17. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem állapítanak meg szabályokat az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetében alkalmazandó közigazgatási szankciókról vagy intézkedésekről, ha az adott jogsértést saját tagállami joguk büntetőjogilag szankcionálja. Csak néhány tagállam választotta ezt a lehetőséget.

A 17. cikk (2) bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések alkalmazhatók legyenek a vezető testület tagjaira vagy bármely természetes személyre, aki felelős a pénzforgalmi szolgáltatóra vonatkozóan a rendeletben előírt kötelezettségek megszegéséért. Ezt a rendelkezést szinte valamennyi tagállam megfelelően végrehajtotta.

A 17. cikk (4) bekezdésének megfelelően a rendelet értelmében vett feladataik ellátása során a nemzeti felügyeleti hatóságok valamennyi szükséges felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel rendelkeznek. A rendelet nem szolgál további részletekkel, de ahhoz, hogy hatékonyan lehessen tekinteni, a rendelkezésre álló felügyeleti és vizsgálati hatáskör általában magában foglalja az információkérés jogát vagy a pénzforgalmi szolgáltató dokumentumainak bekérésére vonatkozó jogot, a vizsgálatok indítását, a helyszíni látogatásokat stb. E rendelkezést szinte valamennyi tagállam megfelelően végrehajtotta.

A 17. cikk (4) bekezdésének második mondata értelmében a felügyeleti hatóságok együttműködnek a rendelet érvényesítése során, és koordinálják intézkedéseiket, ami a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás gyakran határokon átnyúló jellegére való tekintettel alapvető fontosságú. Sajnos több tagállam nem megfelelően tett eleget az együttműködési kötelezettségnek, és a tagállamok nagy többsége nem vette figyelembe a rendelet által előírt koordinálási kötelezettséget. Néhány tagállam egyáltalán nem fogadott el kapcsolódó végrehajtási intézkedéseket.

A 17. cikk (5) és (6) bekezdése a jogi személyek felelősségre vonhatóságáról rendelkezik a rendelet megszegésére vonatkozóan a 18. cikkben felsorolt esetekben⁵. Konkrétabban a 17. cikk (5) bekezdése szerint a tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek az olyan jogsértésekért, amelyeket az ő javukra egy olyan személy követett el, aki a jogi személyben vezető tisztséget tölt be. A rendelet továbbá felsorolja az olyan alternatív kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy egy természetes személy vezető tisztséget tölt-e be⁶. Hasonlóképpen a 17. cikk (6) bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek, ha a 17. cikk (5) bekezdésében említett személyek egyike általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a 18. cikkben említett jogsértések egyikének a jogi személy alá rendelt személy általi, a jogi személy javára történő elkövetését. Mindkét bekezdés tekintetében megállapítást

⁵ A 18. cikk értelmében szankcionálható jogsértések felsorolásáért lásd a jelentés következő szakaszát.

⁶ A 17. cikk (5) bekezdése értelmében egy jogi személyen belüli vezető tisztség az alábbiakon alapulhat:

- a) a jogi személy képviselőjének joga;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal jogköre; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzésgyakorlás jogköre.

nyert, hogy számos esetben nem megfelelően került sor a végrehajtásukra. Több tagállam egyáltalán nem hajtotta végre ezeket a cikkeket, mások pedig nem megfelelően hajtották végre őket.

A 17. cikk (7) bekezdése értelmében a felügyeleti hatóságok a szankciók megállapítására vonatkozó hatásköreiket közvetlenül, más hatóságokkal együttműködésben, felelősségüket megtartva más hatóságokra átruházva hatásköreiket, vagy az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével gyakorolják. Az értesítések alapján a Bizottság megállapította, hogy szinte valamennyi tagállam felügyeleti hatóságai közvetlenül gyakorolhatják a szankciók megállapítására vonatkozó hatásköreiket, sokan közülük pedig más hatóságokkal együttműködésben is gyakorolhatják őket.

b) 18. cikk Különös rendelkezések

A 18. cikk felsorolja a rendelet megsértésének négy konkrét szankcionálható esetét, amelyek a következők:

- (a) a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatok pénzforgalmi szolgáltató általi megadásának ismételt vagy rendszeres elmulasztása;
- (b) az adatok tárolásának a pénzforgalmi szolgáltató általi ismételt, rendszeres vagy súlyos elmulasztása;
- (c) a hatékony kockázatalapú eljárások kialakításának pénzforgalmi szolgáltató általi elmulasztása;
- (d) a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatók súlyos mulasztása a rendelet rendelkezéseinek való megfelelés terén a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó adatok hiányának észlelése, valamint a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó hiányzó adatokkal történő pénzáttalások vonatkozásában.

A 18. cikk értelmében az ilyen jogsértésekre vonatkozó közigazgatási szankciók és intézkedések magukban foglalják legalább a pénzmosási irányelv 59. cikke (2) és (3) bekezdésében foglalt közigazgatási szankciókat és intézkedéseket⁷.

⁷ Az (EU) 2015/849 irányelv 59. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében az alkalmazható közigazgatási szankciók és intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- (a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
- (b) határozat, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- (c) olyan kötelezett szolgáltató esetében, amely engedélyezés hatálya alá tartozik, az engedély visszavonása vagy felfüggesztése;
- (d) a kötelezett szolgáltató vezető testülete valamely – a kötelezettségszegésért felelősnek tartott – tagjának vagy a kötelezettségszegésért felelős bármely más természetes személynek az átmeneti eltiltása vezető funkciójának a kötelezett szolgáltatókban történő gyakorlásától;
- (e) maximális közigazgatási pénzbírság, melynek összege a jogsértésből származó nyereség összegének legalább kétszerese, amennyiben a nyereség meghatározható, vagy pedig legalább 1 000 000 EUR.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben az érintett kötelezett szolgáltató hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, az alábbi szankciók is alkalmazhatók legyenek:

- (a) jogi személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű vagy a teljes éves árbevétel 10 %-ával egyenértékű maximális közigazgatási pénzbírság;
- (b) természetes személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű maximális közigazgatási pénzbírság.

E rendelkezés végrehajtásakor sok tagállam meghaladta a 18. cikk előírásait, és nemcsak az e cikkben felsorolt jogsértéseket szankcionálta, hanem a rendelet bármely rendelkezésének megsértését. Ugyanakkor számos esetben megállapítást nyert a nem megfelelő végrehajtás, mert egyes tagállamok nemzeti jogszabályai nem rendelkeznek a pénzmosási irányelv vonatkozó cikke által meghatározott egy vagy több közigazgatási szankcióról és intézkedésről, és az alkalmazható pénzbírságok összege számos nemzeti jogszabályban nem elég magas.

c) 21. cikk A jogsértések bejelentése

A rendelet 21. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatékony mechanizmusokat alakítanak ki az e rendelet megsértésének a nemzeti felügyeleti hatóságoknál történő bejelentésére való ösztönzés érdekében. Ezek a mechanizmusok magukban foglalják legalább a pénzmosási irányelv 61. cikkének (2) bekezdésében említett mechanizmusokat a bejelentések, az alkalmazottak védelme, valamint a bejelentett személyek és egyéb érintett személyek védelme tekintetében⁸. Az értékelés megállapította, hogy számos tagállam nem hajtotta végre sem a rendelet említett rendelkezését, sem a pénzmosási irányelv vonatkozó cikkét. Továbbá néhány tagállam nemzeti jogszabályai nem alakítják ki a pénzmosási irányelvben előírt egy vagy több mechanizmust.

A rendelet 21. cikkének (2) bekezdése értelmében a pénzforgalmi szolgáltatóknak a nemzeti felügyeleti hatóságokkal együttműködve ki kell alakítaniuk a jogsértések bejelentésére szolgáló megfelelő belső csatornákat. Ezek a bejelentésre szolgáló belső csatornák biztonságosak, függetlenek, konkrétak, és biztosítják a névtelenséget. A tagállamok többsége konkrét rendelkezéseket fogadott el e cikk végrehajtására, ugyanakkor számos esetben megállapítást nyert a nem megfelelő végrehajtás, mert egyes tagállamok nemzeti jogszabályai nem tartalmazznak egy vagy több ilyen biztosítékot.

d) 22. cikk Monitoring

Végezetül, a rendelet 22. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok a nemzeti felügyeleti hatóságok számára kötelezettségként előírják, hogy monitoring révén ellenőrizzék és biztosítsák e rendelet betartását, valamint ösztönözzék az e rendelet előírásai megsértésének hatékony bejelentését. E rendelkezés összességében megfelelő végrehajtása ellenére számos tagállam joga szerint a rendelkezéseknek való megfelelés ellenőrzése nem tartozik a nemzeti felügyeleti hatóságok feladatai közé. Vizsgálati és szankcionálási

⁸ Az (EU) 2015/849 irányelv 61. cikkének (2) bekezdése értelmében a bejelentésre ösztönző mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

- (a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és az azok nyomán hozandó intézkedésekre vonatkozó konkrét eljárások;
- (b) a kötelezett szolgáltatónak a kötelezett szolgáltatón belüli jogsértést bejelentő alkalmazottai vagy a hasonló helyzetben lévő személyek megfelelő védelme;
- (c) a bejelentett személy megfelelő védelme;
- (d) a személyes adatok védelme mind a jogsértést jelentő személy, mind a jogsértésért feltételezetten felelős természetes személy esetében, a 95/46/EK irányelvben meghatározott elveknek megfelelően;
- (e) olyan egyértelmű szabályok, amelyek biztosítják azt, hogy garantált legyen az elkövetett jogsértést bejelentő személy személyazonosságának titokban tartása, kivéve, ha a nemzeti jogszabályok további vizsgálatok vagy későbbi bírósági eljárások keretében előírják annak felfedését.

hatáskörének köszönhetően szinte valamennyi hatóság hatékonyan biztosítja a rendeletnek való megfelelést.

C. Azonosított horizontális végrehajtási problémák

A rendelet IV. fejezetének végrehajtására vonatkozó értékelés során a Bizottság azonosított olyan horizontális problémákat, amelyek számos tagállamra jellemzők.

Először, a rendelet kifejezett előírása ellenére számos tagállam végrehajtási jogszabályai nem írják elő egyértelműen az illetékes hatóságok számára a többi tagállam illetékes hatóságaival való együttműködést. Egyes tagállamok nemzeti joga csak biztosítja az együttműködés jogát a felügyeleti hatóságai számára, de nem teszi kötelezővé az együttműködést. Emellett úgy tűnik, hogy néhány tagállam nem megfelelően tett eleget ennek a kötelezettségnek, mert a határokon átnyúló alkalmazás helyett inkább nemzeti szinten működött együtt különböző hatóságokkal. Továbbá számos tagállam nem hajtotta végre a rendelkezés arra vonatkozó részét, hogy az illetékes hatóságok határokon átnyúló esetekben kötelesek koordinálni intézkedéseiket.

A jogi személyek felelősségre vonhatóságára vonatkozó mechanizmussal kapcsolatban is számos hiányosság került feltárára. A jogi személyek felelősségre vonhatóságát lehetővé tevő általános mechanizmus nem tekinthető a rendelet 17. cikke (5) és (6) bekezdése megfelelő végrehajtásának. A rendelet előírja, hogy a jogi személyeket két konkrétan ismertetett forgatókönyv esetében kell felelősségre vonni: 1) a jogsértést olyan személy követi el, aki vezető tisztséget tölt be a jogi személyben, illetve 2) ha egy vezető tisztséget betöltő személy általi felügyelet hiánya vezet a jogsértéshez. A megfelelő végrehajtásnak ezért egyértelmű összefüggést kell teremtenie a vezető tisztséget betöltő természetes személy magatartása és a jogi személy felelőssége között. Továbbá egyes tagállamok releváns végrehajtási rendelkezései értelmében ez a felelősség szűkebb körre terjed ki a rendelet előírásaihoz képest, például „a vezető testület tagjaira” utal.

A konkrét szankcionálható jogsértések tekintetében egyes tagállamok nemzeti joga csak a rendelet ismételt, rendszeres vagy súlyos megsértését szankcionálja. Ugyanakkor az ilyen végrehajtás nem megfelelő és részleges, mert nem veszi figyelembe a 18. cikk c) pontját („a hatékony kockázatalapú eljárások kialakításának pénzforgalmi szolgáltató általi elmulasztása, a 8. vagy 12. cikket megsértve”).

Emellett számos tagállam nem hajtott végre egy vagy több mechanizmust a rendelet megsértésének a nemzeti felügyeleti hatóságoknál történő bejelentésére való ösztönzés érdekében. Az azonosított hiányosságok többsége a bejelentett személynek a pénzügyi irányelv 61. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében biztosított megfelelő védelmével kapcsolatos.

A jogsértések bejelentésére szolgáló belső csatornákkal kapcsolatos biztosítékok tekintetében számos tagállam nemzeti joga nem tartalmazta a biztonságukra és függetlenségükre

vonatkozó kifejezett garanciát. Emellett a bejelentés bizalmosságának egyszerű biztosítása nem tekinthető az anonimitásra vonatkozó követelmény megfelelő végrehajtásának, mert a bizalmas jelleg által biztosított védelem nem egyenlő az anonimitás által biztosított védelemmel. Emellett bár a 21. cikk (2) bekezdése értelmében a bejelentésre szolgáló belső csatornáknak meg kell felelniük az adott pénzforgalmi szolgáltató jellegének és méretének, egyes tagállamok nem határozták meg azokat a követelményeket, amelyek a szolgáltató jellegét és méretét is figyelembe veszik.

Végezetül, a rendelet külön rendelkezései előírják a nemzeti felügyeleti hatóságok számára egyrészt a rendelkezéseknek való megfelelés ellenőrzését, másrészt azt, hogy vizsgálati és szankcionálási hatáskörrel kell rendelkezniük. A megfelelésre/monitoringra vonatkozó kötelezettség a lehetséges jogsértésekkel kapcsolatos bejelentések hiányában is proaktív felügyeletet jelent. E kötelezettség hatálya így eltér a feltételezett jogsértések kivizsgálására és a tényleges jogsértések szankcionálására vonatkozó köteleességtől. A nemzeti végrehajtási rendelkezések ezért akkor tekinthetők megfelelőnek, ha kifejezetten kitérnek valamennyi ilyen elemre.

III. A rendelet IV. fejezetének a nemzeti felügyeleti hatóságok általi alkalmazása

A IV. fejezet releváns rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó értékelésen túl a Bizottság a tagállamoknak címzett kérdőívek révén, valamint a releváns szakértőkkel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével foglalkozó szakértői csoport keretében folytatott szóbeli megbeszélések során elemezte az ilyen rendelkezések gyakorlati alkalmazását. 26 tagállam⁹ nyújtotta be e kérdőívre adott válaszait.

A közigazgatási szankciók és intézkedések bevezetésének vonatkozásában 19 felügyeleti hatóság jelentette, hogy nem hozott szankcionálási határozatot a rendelet megsértése miatt. Három felügyeleti hatóság nem rendelkezik konkrét adatokkal a rendelet értelmében hozott intézkedésekkel kapcsolatban.

A Bizottsághoz beérkezett információk alapján nagyon kevés felügyeleti hatóság (például Horvátország és Lettország hatóságai) hozott eddig szankcionálási határozatot a rendelet megsértése miatt. Az ilyen hatóságok által hozott szankciók többek között írásbeli figyelmeztetéseket és pénzbírságokat takarnak.

A folyamatban lévő vizsgálatok és felügyeleti intézkedések vonatkozásában számos felügyeleti hatóság számolt be folyamatban lévő tevékenységekről, így például Horvátország, a Cseh Köztársaság, Dánia, Németország, Lettország, Lengyelország és Spanyolország hatóságai.

⁹ Ausztria, Belgium, Bulgária, Ciprus, Cseh Köztársaság, Dánia, Egyesült Királyság, Finnország, Franciaország, Görögország, Hollandia, Horvátország, Írország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Magyarország, Málta, Németország, Olaszország, Portugália, Spanyolország, Svédország, Szlovákia és Szlovénia.

Sok tagállam jelentette a közzétételi kötelezettség végrehajtását, és néhány tagállam adatokkal szolgált a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem jogi keretéhez kapcsolódó szankcionálási határozatok közzététele tekintetében. A rendelettel összefüggő szankcionálási határozatok alacsony száma azonban befolyásolja a releváns közzétételek számát.

A közzététel módozatait tekintve számos felügyeleti hatóság jelentette, hogy a közzétételre a szankcionálási határozat elfogadását követően „azonnal”, „24 órán belül” vagy „haladéktalanul” sor került. Egyes felügyeleti hatóságok utaltak rá, hogy a határozatok jogerős jellege döntő módon befolyásolta a késedelmes közzétételt. Valójában csupán 13 felügyeleti hatóság tett közzé fellebbezés tárgyát képező szankcionálási határozatokat. Még kevesebb felügyeleti hatóság tett közzé vizsgálati jellegű intézkedések meghozataláról szóló határozatokat.

Az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködést tekintve a felügyeleti hatóságok többsége úgy nyilatkozott, hogy értesítené a releváns felügyeleti hatóságokat, ha egy bejelentett jogsértés összefüggésben lenne egy másik tagállammal. Ugyanakkor a legtöbb ilyen hatóság azt is közölte, hogy nem került sor ilyen esetre a rendelet vonatkozásában. Továbbá, egyetlen felügyeleti hatóság sem számolt be a rendelettel kapcsolatos együttműködési kérelmekről. Emellett egyetlen felügyeleti hatóság sem tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy szankcionálási határozatot hozott volna vagy határokon átnyúló esetekkel foglalkozott volna a rendelet értelmében.

A jogsértések bejelentését illetően a legtöbb felügyeleti hatóság elmondta, hogy eddig nem érkezett hozzájuk bejelentés a rendelet lehetséges megszegéséről. Egy hatóság, az Egyesült Királyságbeli Financial Conduct Authority (a pénzügyi magatartást figyelő hatóság) tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy a rendelet mindhárom tudomására jutott lehetséges megszegéséről tájékoztatta az Európai Bankhatóságot.

A kérdőív összességében arról tanúskodik, hogy meglehetősen szerény mértékben került sor a rendelet IV. fejezetének gyakorlati alkalmazására. Ahogy azonban arra számos tagállam felügyeleti hatóságai helyesen rámutattak, az összegyűjtött adatok tanulságos voltát és megbízhatóságát befolyásolták a rendelet-specifikus statisztikák részletes tanulmányozása során felmerült nehézségek és e jogi aktus viszonylag friss hatálybalépése.

IV. Következtetés

A Bizottság megállapítja, hogy a rendelet IV. fejezetének tagállamok általi végrehajtása összességében megfelelő. Az azonosított hiányosságokat, például a határokon átnyúló együttműködéssel kapcsolatos horizontális problémákat azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni. Alapvető fontosságú valamennyi joghézag megszüntetése, mert a rendeletnek való megfelelés biztosításához elengedhetetlen a hatékony szankcionálási politika.

A rendelet releváns rendelkezéseinek alkalmazását illetően nem került sor jelentős hiányosságok feltárására. A Bizottság kérdőívére adott válaszok arról tanúskodnak, hogy az illetékes nemzeti hatóságok a rendelet és a pénzmosási irányelv vonatkozásában is részt vesznek a felügyeleti tevékenységekben. A rendelet értelmében végzett szankcionálási és vizsgálati tevékenységük szerény volta valószínűleg abból fakad, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók általában véve eleget tesznek a rájuk vonatkozó jogi kötelezettségeknek, de hosszabb távú monitoringra lesz szükség, hogy kiküszöbölhetőek legyenek a felügyeleti keret esetleges gyengeségei.

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás gyakran határokon átnyúló jellegét tekintve rendkívül fontos, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokra vonatkozóan a rendelet által előírt együttműködési és koordinálási jogi kötelezettséget valamennyi tagállam megfelelően hajtsa végre és hatékonyan alkalmazza.

A Bizottság továbbra is támogatni fogja a tagállamokat a végrehajtásban, és fenntartja magának a jogot, hogy további intézkedéseket hozzon annak biztosítására, hogy valamennyi tagállam megfelelően hajtsa végre a rendeletet. Az is elengedhetetlen, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok hatékonyan alkalmazzák a rendeletet, és fokozottan törekedjenek az érvényesítésére.